

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Stephani Thevpoli Bened. F. Patric. Veneti,
Academicarum Contemplationum Lib. X**

Piccolomini, Francesco

[Basel], 1590

VD16 ZV 12463

Quomodo vel in statutas, vel in homines trahantur Daemones. Cap. 11.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12918

num. Solūm itaque metaphoricè, & similitudine quadam dicere possumus, Dæmones dormire, & vigilare; dū eorū vehiculū, magis, vel minūs fuerit externo humore perfusum.

Quomodo vel in statuas, vel in homines trahantur Dæmones.

CAP. XI.

EX Plotini, Ægyptiorumque sententia, Natura Maga est; ob mirum nexum rerum natura constatium, certumque ordinem earū; ex quo antipathia, & sympathia consurgit. Inde euenit, vt rerum vna à se repellat alteram, vel ad se aliam secum cōsentientem alliciat. Nam si oleo illita ligna, valēt ad se flammam trahere; Herculeus lapis, ferrum; longè admirabilior, ac vehemētior in re incorporea inuenietur attractio, ac repulsio. Et quēadmodū ea nō est violēta attractio; sed naturalis; ita lōgè minūs hęc violenta erit, sed naturalis, & voluntaria. Simul trahit quotidie mundus hic mortalis à mūdo cœlesti diuinum aliquid per naturam; & præsertim, dum fœtus in aluo mollis, certo modo contemperatus, diuinam à cœlo haurit animam. Quòd si mortalia à cœlo aliquid hauriunt, quantò magis à corporibus sibi proximioribus aliquid haurire valebunt? Hinc itaque ducit ortum vis magiæ naturalis; per quā corpora natura constantia, & spiritus, & Dæmones valent allicere; præsertim, dum ad id

efficiendum accesserit conueniens cœli, luminumque eius aspectus. Quæ Magia eatenus est naturalis, quatenus à principiis pendet per modum naturæ operantibus, & cum conditionibus propriæ naturæ eorum conuenientibus: absolutè tamen est supra naturam: cum anima, & Dæmones, supra naturam sint collocati. Sic itaque dixerunt Ægyptij, affirmarunt Iamblicus, ter maximus Mercurius, & alij; posse confici statuas ex corporum quibusdam naturis, certæ cuidam Dæmonum conditioni respondentibus, sub conuenienti cœli aspectu; quæ Dæmones traherent, ad interrogationes responderent, aliaque opera mira efficerent. Hæc Magia apud Priscos summo pere floruit, qui Dæmonum opera utebantur; vel ut, tanquam interpretes Deorum, eis diuina reuelarent; vel pro absoluendo aliquo opere, supra eorum vires collocato; vel pro cognitione rerum physicarum; vel pro miro aliquo per naturam latenter efficiendo; vel pro futuro præcognitione; & similibus. Cùm enim Dæmones sint corpore liberiores, ingenio perspicaciores, prudentia sagaciores, ut Plato in Epinomide docuit; multa quæ hominem latet; lucidissimè valent conspicere. Et quoniam Dæmones diuersæ sunt conditionis; ideo Dæmones variij, rebus variis sunt addicti: adeo, ut non iniuria Max. Tyrius asseruerit, Dæmonum quosdam exactiùs cognoscere pertinentia ad Artem medicam; alios, ad res metallicas; nonnullos,

nullos, ad secretiora naturæ arcana; quosdam, ad Deorum consilia; & ita de cæteris. Ex his, quæ hæctenus de Dæmonibus dixi, constat primò; Arist. sententiam de natura, operibus, & conditionibus Dæmonum, toto, vt aiunt, cœlo ab ea Platonis distare: hæc enim omnia à Platone affirmantur, quæ vniuersè renuuntur ab Arist. Constat secundò, Platonein nouisse quidem genus Dæmonum; affirmasse tamen, se nil certi de eis dicere posse, cùm mortalibus sint occulti: nã solo lumine fidei, procul ab errore à nobis cognosci possunt. Constat demum, quòd, cùm exactè humano studio natura, & conditio Dæmonum cognosci non valuerit; iure antiqui in varias, & inanes superstitiones lapsi sunt: vel enim excogitare non valuerunt, quòd dentur Dæmones mali; vel si in malorum cognitionem per opera deuenerunt, quomodo euaserint mali, non perceperunt; vel Dæmonum delusiones, & fraudes, res serias, & diuinas existimarunt; vel demum ea, quæ humano appetitui, & menti conueniunt, Dæmonibus tribuerunt: mens enim, & appetitus, sunt duo illi pugnantes Dæmones, qui nobiscum oriuntur, & viuunt; quorù vnus ad bonum, alter ad malum ducit. Propterea nos, repulsa ignorantia nubem, abscisso cæcitatatis velo, in veritatis lumen cum nostris Theologis aciem mentis conuertamus; & ea sola constanter affirmemus, quæ dilectis suis dignatus est reuelare omnipotens Deus.